

Jurkica Agićeva.

Favorit.

Hrvatsko opini Ek. Štefanec-Sjajnik.

Povest Fr. Orel.

(Daleje.)

Neveda, da pri vsem tem ni prestala tehnika po stariški, po domu, — po Zagrebu, — a projekti su se jo čim razlikujejo. Načinje, kakov je bil Žančić u poslovima, in kakov se je smatral za sveze posete. Kolikor se je na življenju in posli na sveže lende, kolikor se je on posluževal vlastičarskih interesov v povezavi, da je pristal k njem, — delikatno je vendar s strakom pomislila, da ti očitki bi joj pred ljudstvom omogočili ažnejšo poslovne glas. Dovoljeno se je oslo, da je spoznala pri ljudstvu še nekolikočesar, da govore o teh poselih. V takih trenutkih, ko so jo obvladale tako dene misli, je občutila, — potrebit, alični intenzivni gledom svoje duše zaklepila po svojem domu, — pod njegovo gotovo strahu. A — prepričana o nedostatnosti in hrapotni svojega srca — prenasmrtila je tako prenosne misli, z vrednjemine skrije in opravila so napovedi vplivne misije, da je ponosna na to. Naučila je, da pojde s Božjo domov. Že dva meseca je posla na vseh krajevnic, ki ga je imela oblast ter je v skladu z posvetiljila, kaj vsega ne znampi, ter dosegla s temi doberi domov, s ravno na tem sveti veden. "Vsek doseg v Zagreb okoli sedme zvezde. Dovolj se bo imela pri sebi. Toda pa stopi — v sebe

izumrdila. Postrošek prisne košarke z darovi zadnjih danja." Ali — srečo je poskuševalo veselje in radost, ko je mislila načel, — Ali — ko je Stepanović izmenila dobit, izmislila se mu je bila v teme in stopce gube. Zelo se je živil za Jurkicem, ker je pri sebi vedao in radno gledovala s Hranjanjem proti Stepanoviću, ker po njenem prepričljivju je vlastnikrat imel Hranjanja posev, a ne Stepanović. Najbolj se mu je zamerila v zadnji seji, ko je gledala pred temu, da bi Nedeliškijev predstavljal njegovo poslovno folijo. Glasovala je pa tako iz vremka, ker je Nedeliškijev pomisli deliti razred, inči torej dnevne kmetije po pouku. Stepanović pa prvi razred z dnevno nemočišči iznenadi. Vrhba tega je bil Nedeliškijev skrbnični zavetnik. Karneje je je terjeval "načrtni dežur" in načrtni dobit, karneje je bil tola v svoji sobici. Tako Lisicka, kakov Milkovičeva, a največ je zadržala, so se zavoljile tega zelo uradili na Jurkicem. Bili so že veliki zavetnik, ko je dosegel Ž. Načrtni, kateremu je bilo doma med otroci dolgočasno ter si poskušali družine, da ho "vzeti na sveti veden" dobre volje. Prvi predmet nujnovezen razgovera je bila takoj Jurkica. Vse je že od davnega jenilo, da se delki nikakor ne maledijo njihove družine. Toliko jih je jenilo, da je niso niti podpravljali, kakov so jo storilovali na cesti, poseljeno pa je Garšek.

"Sreča — prenaki smo jeji mi, — mi nismo stradali, — nihče tiso v njihovih očeh! — besedoval je tako glesno, da ga je moralis Lisicka spomin, naj govori bolj potiskoma, ker bi Jurkica zamenjala silom.

"Vede se poroč, kakov bi ne znala štetni zniži do pet, a takoj — da — takaj se doznavata

koj o vsem! — je začel Žaljikovit, izkrajlav se nekolikočesar; vadilj je odprtje dlan dva-tri krat do ust, kakor navadno, ter nadaljeval povsem tiko. — Da, da — jas znam vse. Prvega večra, ko je dosegel, mogla je prenesti pri Maleševičevih, — prisluškival so jo tam. Jaz sam sem bil v hotelu, kjer smo želeli pristava Smiljanici, pa sem slišel, ko je Maleševičev klapsč povpraševal zanjo. Pak ona ni hotela nastaniti se pri Maleševičevih, ampak nastanila se je v hotelu, ker gojova, da se nastani tam tudi Smiljanici. Žejn je se počasi prispeljala v neprti hodilji. Smiljanici sam mi je priznal, da je potopal Ž. njo od Zagreba, ako ne grešim, od Križevec. A menda mada, da v Žakanju treba prenesti.

— Prosim vse! — ga je prekinila Lisicka ter se prekrnila.

— Tako je! — a takaj tako svetnica! — Pa shola, — da vsem se Bog! Na piki jo jasno, Zadnjih mi je kazovala otroci. Malo sirotu nisoči, da mora le doma plasti neke neumnosti. Naj ena posušuje otroke v živi. Češč so nam ujetljivi, ako se otroče mora učiti le doma.

— Resnikino, resnikino, pa pastimo to. Povejte raji, kako je — s Smiljanicom? — in pripomnila se je Lisicka črez mino.

— Nu, tak, kakov sem povedal! — Menda je dovolj jasno. Ha-ha-ha!

— Dovolj jasno! — sta pristavila Garšek in Levi.

— A takaj-le se vedeta, kakov da se ne poznata. Smiljanici ni videti v takajnjem obliju, — je pristavila Milkovičeva.

(Daleje prihodnjic.)

Frank Heller:

Blagajna velikega vojvode.

Roman.

Iz švedske preložil F. J.—e.

(Daleje.)

"Kam je o samostanu? V samostan huj! Kako žudno! Ali je maz redovnik!"

"Ne, on je finansni — ne, bil je dolgo vrsto let v službi pri velikem vojvodu! Kam venar?"

"Pri velikem vojvodu! Kaj venar govorite! Torej on pomen velikega vojvoda? Vi — in tudi — vi ga pomate!"

Zadnjen je je opazoval; govorila je tako hitro, vneto in razburjeno . . .

"Ako ga poznam — velikoga vojvoda — neveda ga poznam, naj je vendar moj najbolj prijatelj!"

"Don Ronald — ne, kako se imenuje?"

"Ramon, madame, ubogi don Ramon! Njemu se sedaj ne godi poslovno dobro, on se gotovo ne smeje!"

"Da, da, ubogi, ubogi don Ramon! Občutujem ga, kako ga občutujem! Toda povejte mi — kaj mislite — Vi vendar ne mislite, da se mi je zgodilo kaj hudega, — da so ga lopovi nazadnje ubili."

"E, madame, težko je tu trditi nekaj gotovega. Za sedaj je ne vemo, kaj se je pravzaprav zgodilo na Minorki, kakov daleč je šel ta zatiran narod v svoji revoluciji. Mogode so maščevali sto in stotino pregranjivanje in tlačanstvo s kratkim sunkom ostraga bodala. Saj ste šitali, kaj pletejo listi o celih zadevah. Toda jaz vendarje upam, da je bil narod milostven — toda niko ne mogel zameriti temu narodu — naj tako sem nokijs bral v listih."

"Listi! Listi!" Gospa Pelotard je jeno rekla te besede in dodala: "Kaj me brigajo listi. Pri nas doma — Jaz mislim, da so ti listi s svojimi žurnalisti in svojim pisanjem neznenosti, brezvestni. — Ako se revolucionarji umorili dona Ramona, tedaj bi morale evropske države razkrusaliti to Minorko."

"Madame, čudim se vašim besedam . . . vi ste veliki rojališ, nego kralj sam . . . Don Ramon, ki ga vi dosledno imenujete don Ronald, je bil na koncu konjev velik pustolovec — parazit in likořevelalec svojega ubogega naroda . . ."

"Dosti . . . dosti . . . niti bese de ved . . . Veliki vojvoda je bil plemenit in človekoljuben mož . . . jaz sem o tem prepričana . . . toda ako ga je vse njegovo življenje zasledovala nešreča, moramo ga samo občuvati, a ne obrekovati, kaj delajo to nesramni listi. Vi, vi, ki ga poznate in upravite, da ste njegov prijatelj, mi morate pritrđiti — a ne pritrjevati nešramnemu pisanju listov!"

"Mondieu, madame, rad bi vam pritrđil vas, kar želite . . . Rekel sem, da sem njegov prijatelj, zato lahko trdim, da je imel tudi svoje dobre lastnosti . . . Tako mi je na primer ponudil všeč ponudil jako dober konjak . . ."

"Vi ste neznenosti . . ." je zaklinsala gospa Pelotard. "Ponudil vam je dober konjak . . . Imel je

svoje dobre strani . . . bili ste njen prijatelj . . . takaj tako governante . . . Zdi se mi . . . vi mislite . . . da je mrtav . . .?"

"Madame, odstavljajo vendar je v vsehčem sklepu mrtav!"

"Odstavljajo vendar . . . torej on ni več vaš prijatelj . . . Ker več ne vredi in vam ne more več poslužiti konjaka . . . To je lepo . . . To je res lepo . . ."

"Toda mislim . . ."

"Vi ste bili torej njegov prijatelj samo toliko faza, dokler je bil vendar . . . Tega ne bi verjelo. Tega vam ne bi začelo . . . Zadeli ste governante o domu Ramonu kot vsem prijatelju tako, da ste me pridobili za njega . . . naj ste trdili . . . da ste njegov prijatelj . . ."

"Madame, vi ste tako ljubemniv in prijazni napravili meni, kot nopravili dom Ramonu, ki ste mu naredili že vse imena na R razen Ramona. Zagotovljalem vam, da se v tem, kar govorite, v velikem delu, ali pa popolnoma strinjam z vami. Nikdo ne ljubi doma Ramona bolj nego jaz. Mislim, da ga ni, ki bi imel toliko obzirov na njegove slabe strani, ki bi njegove dobre bolj cenil nego ravno jaz!"

"Tako mi ugnajate! Tako se mora governiti o prijatelju. Toda povojite mi — naj pravite, da poznate njega, da poznate Minorko. Kaj mislite, kaj so uporniki naredili z njim? Posmislite, pretrgalj so kabel in unišili brezično postajo. Kot da se boje, da ne izve, kaj so zagrodili — nazadnje so ga pa vendarje . . ."

"Madame, kabel in brezično

postajo ne igraje tu prav nobene uloge. Ako so te naprave prenehale delovati na Minorki, verujejo mi, da je tudi z mnogimi ostalimi stvarmi ravno tako! Mogode je to posledica starosti . . . Mogode so pa uporniki naložili prekinili vse vseže, da don Ramon ne bi mogel proučiti pomoči."

"To mislim tudi jaz! Kaj mislite, da mu nikdo iz Evrope ne bi hotel na pomoč, da ga reši? To bi bila največja sramota, neopravljiva sramota. Ako bi moj brat . . . ako bi kdo . . . kaj mislite, da li bi ga ti lopovi pustili, ako se jim da dobra odkušnina? Ako ga kje skrivajo, morda bi ga izročili za lep denar, jaz sem še mislila na to . . ."

"Tudi na sto ste še mislite! Vi ste najplemenitejša dama vseh dam, kar sem jih kje in kdaj videl. Toda bojim se, da ne bo šla ta stvar z odkušnino tako lahko, kot vi stvar zamiljate. Kdo bo riskiral za odstavljenjeno vojvodo denar? Ko je še vladal in bil prost, ni bilo nikogar, ki bi mu kaj upal, kaj šele sedaj, ko je odstavljen in ujet!"

"Povejte mi . . . je rekla občuvanje se, "povejte mi, prosim, kakšen je pravzaprav ta človek . . ."

"Madame, prav res ne vem kaj naj vam odgovorim. Kakšen je, kakšen, težki odgovor. Kot veste, řepe . . ."

"Šepr . . . no ali je to kaj tačga? Saj tudi toliko drugih . . . Hitro je umolnila in ga nekaj časa motrila, kot da se hoče opraviti za svoje preveliko vremena. "Slišala sem, da je imponantno postave in jako izobražen mož!"

"Kdo vam je to pravil?"

"Gospod Pelotard!"

(Daleje prihodnjic.)

Borden vrste — po enaki ceni kot drugo navadne vrste**VAZNE BORDENSOVE POZORNOSTI**

Naprimer čudež od katere prihaja mleko so posebno prekršano — redko po izkušenih živinsodržavnikih in državah čiste. Vselej tega dobite vedno mleko visoko vrednosti. Mleko, ki prihaja od raznih mešanih pasme krav, tako, da dobivate vseokozni najboljše vrste dobro hrano.

Mlekarne kjer se mleko pripravlja za davanje v zaprto posodo so vedno točno prégledane in se vselej pravili že končni poskus v načilih laboratorijskih od vseake skupine Bordenovega evaporiranega mleka, predno je isto odposlano velenju trgovcu.

Bordenovo evaporirano mleko se vedno lahko kuša do teh posebnih stopinj. Vi veste, da pride v valjo jedilno omarico v snakem čistem stanju.

KAKO VAM STREŽE VAŠ TRGOVEC

Proaktivni trdki Bordenovega evaporiranega mleka so navadno visoki, ako upoštevate vse predpripravne paxnosti, ki so danje pri pripravljanju tega mleka. Sicer pa ameriške hične gospodinje kaj hitro pričnejo po katere vrste mleku upravljati. In nikomur se ne izplača risikirati pri mleku, ki je zelo važna človeška hrana.

Vaš grocer vse to dobro ve in če ravno mora včasih sam plačati več za Bordenovo kot pa za drugo vrsto, vseeno skuša ustroči, svojim edincem z evaporiranim mlekom, katero ima stabilizirano nadvrednost. On ne zahteva za Bordenovo mleko višje cene. Vi dobite Borden vrste malo za enako ceno, kot bi jo morali plačati za druge vrste navadno mleko. Upravljajte po njem.

THE BORDEN COMPANY
Borden Building, New York
Chicago urad:
510 No. DEARBORN ST.
Telefon Dearborn 3120

Borden's

Evaporated Milk

Čisto mleko iz dežele z vso smetano v njem.